

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

Ad XI Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

creciscit, numero. Fuerit ergo tunc Antonius annorum circiter nonaginta septem; et sic omnia constabunt. Consule, quæ ad cap. 21, vitæ S. Antonii litt. b, annotavimus.

NOT. 140.

Pap. 607, col. 2, post nu. 2, adde [Verisimile est non integrum Corpus S. Pauli fuisse Venetiis in Hungariam translatum, sed aliquas ejus partes. Nam Peregrinus Merula in Sanctuario Cremonensi scribit, Venetiis etiamnum in æde S. Juliani asservari S. Pauli corpus, capite Romam translato; ipsosque S. Pauli sodales eas reliquias religiose anno 1626, mense Maio veneratos, vexillum in ea æde suspendisse ipsius sancti Eremitæ effigie insignitum; ac Patriarchæ supplicasse, ut sibi partem aliquam earundem reliquiarum donaret, in sua ecclesia collocandam. Particulam aliquam capituli Romæ in æde S. Mariæ quæ in Campitelli dicitur, asservari testatur Octavius Pancirolius in Thesauris absconditis almæ Urbis; alias item particulas reliquiarum ejusdem Sancti in aliis quibusdam Romanis basilicis eætare.

S. Pauli reliquias Venetiis,

aliquæ Romæ.

DE S. AGATHONE PAPA.

NOT. 141.

Pag. 624, col. 1, post numerum 4, adde [Anno MDCXL, edita est Panormi, typis Antonii Martarelli, Vita S. Agathonis, a Francisco Scorzo nostro eleganter et fuse descripta, quæ tamen haud alia fere complectatur, quam quæ sunt ab Anastasio tradita litteris, sed ad chronologiam Baronianam censuramque exacta. In ea, Panormi natus asseritur, atque ille esse Agatho traditur, quem S. Gregorius Magnus ep. 46, lib. 3, Urbico Abbati S. Hermetis commendat, jubetque in monasterium suscipi, si uxor illius similiter converti voluerit. Verum cum ea epistola data sit Indictione XIV, anno nimirum DCCVI, si tunc XVIII annorum fuisse Agathonem statuerimus, (neque sanè junior fuisse videtur) sequetur

S. Agathonis patria,

ætas,

anno DLXXVIII, natum esse: ergo centenarius erat cum est ad pontificatum evectus. Quis id credat? Existimat idem Auctor, Baronium secutus, non IV Id. Janu. sed Junii decessisse Agathonem, quæ de re mox agemus; sed quod eo die S. Oliva, Panormi itidem civis et Patrona, solemniter colatur, S. Agathonis celebritatem in diem consecrationis ejus protractam, eumque diem in posterum S. Agathonis recolendæ memoriæ statum servatum iri. Ea ritu, inquit, peragitur sollemnissimo, qui Patronis principibus civitatum est constitutus. Quod jam inde ab anno MDCXXIV, inceptum, cum Senatus Panormitanus, ut divinum numen propitium populo pestilentia laborantifacere, inter Patronos majorum gentium Agathonem allegit, quem allegaret ad Deum. Erecta ad id in templo primario eidem ara; positaque imago in tela graphice depicta. Cui deinde Urbanus VIII, Pontifex Maximus beneficium simplex, ut vocant, aureorum circiter mille addidit, dato ea de re diplomate anno MDCXXVII, regestoque in regia tabularia. Hæc ibi. Diem Ordinationis, qui, licet non exprimitur, dicatus tamen deinceps S. Agathonis sollemnitate dicitur, arbitramur decimum Julii indicari; ad quem diem Octavius Cajetanus noster in Idea operis de SS. Sicilia ista habet: Romæ Ordinatio S. Agathonis Panormitani in summum Pontificem.

EX VARIIS.

celebritas Panormi.

dies ordinationis.

DE S. GUILIELMO EP. BITUR.

Pag. 639, num. 1, lin. 13, ubi cum seminator etc. lege ex Bodec. MS. [ubi cum disseminator discordiæ, hostis generis humani diabolus seminasset discordias inter Clericos et Conversos; et licentiatas Clericis a Domino Papa] Ceterum extat hæc vita in quibusdam Breviariis Ord. Cisterciensis, et in citato MS. Bodecensi, cum alia persimili.

NOT. 142.

AD XI JANUARIII.

DE S. HYGINO PAPA.

NOT. 143.

Pag. 665, col. 1, post nu. 2, adde [In Breviario Cardinalis Quignonii rejecta est S. Hygini commemoratio in xxx Januarii.

DE S. LEUCIO EP.

NOT. 144.

Pag. 667, col. 2, nu. 4, Præf. lin. 11 post, conversione narrantur, adde [Idem tamen Monachus in Recognitione sui Sanctuarii testatur se noctum esse ejusdem Vitæ (quale ex MSS. Ecclesiar. Beneventanæ et Tranenensis hic damus) exemplar, in quo nec de Heleno Episcopo, nec de S. Eugeniæ conversione agatur: fatetur tamen in ea Vita multa sibi non probari.

NOT. 145.

Pag. 671, post cap. 3, adde [b Non probat Monachus, quod Alexandrinus Presbyter factus dicitur S. Leucius, cum monasterium, in quo cum S. Eugenia virgine degebat, Heliopolitano fuerit Episcopo subjectum. At quid si in alio, non in S. Eugeniæ, cenobio degebat? Eugeniæ, ut ipse fatetur, nulla hic mentio fit. c Longe post S. Leucii ætatem translatum Alexandria S. Marci corpus, ut 25 April. dicimus.

NOT. 146.

Pag. 673, in fine ad nu. 4, adde [b Marius de Vipera in Catalogo SS. Beneventanorum testatur S. Leucii reliquias Beneventi in Divi Sophiæ æde asservari: duo ibidem illi templa dicata, unum in urbe ipsa prope portam Summam, jam vetustate consumptum; alterum extra urbem, a quo pagus ipse S. Leucii dicitur, pro seqq. litt. b c d, pone c d e.

DE S. HONORATA V.

Pag. 380, col. 2, adde in fine [m Antonius Maria Spella lib. de Epp. Ticinen. scribit Hippolytum Bossium Episcopum Ticinensem, cum majorem basilicam vellet ampliare, vetus illud Historiarum monasterium subruisse, translato S. Honoratæ corpore ad cenobium quod S. Mariæ dalla Caecie dicitur, solenni cum supplicatione anno 1567, 17 Aprilis, qui dies illius cenobii sanctimonialibus deinceps celebris est, S. Honoratæ dicatus honoribus.

NOT. 147.

S. Honoratæ nova translatio, festum 17 Apr.

DE S. THEODOSIO CŒNOBIARCHA.

Pag. 683, col. 2, initio num. 20, dele, In hoc celeberrimi, et seqq. 8, lineas, usque Hoc S. Theodosii monasterium. dele et quod in margine est, visitur ab Eudocia Augusta. Hauseramus id ex vita S. Sabæ, ut est a Surio et Lipomano edita. Verum ubi Græcum exemplar consulimus, et vetus Latinum MS. vidimus non Theodosii, sed Euthymii montis institutam Eudociam fuisse, quod et 20 Janu. monuimus ad Vitam S. Euthymii cap. 14, litt. h, pag. 310.

NOT. 148.

DE S. TATONE MONACHO.

Pag. 713, col. 2, lin. penult. post, Hæc Ferrarius, adde [Eademmemorat Marius de Vipera lib. de SS. Benevent. part. 2, ex monumentis monasterii S. Vincentii.

NOT. 149.

